

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-u. 1. sz.
I. EMELET
 hová a lap az előfizetési és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

Kéziratot vissza nem adunk

Működésének
 a kiadóhivatal vezeti.

Jön a takarítás.

Pécs, 1896. január 29.

(*) Scintilla parva saepe excitavit incendium . . . tartja a mondás. A kis bodva-völgyi vasut se hitte volna, midőn meg se indult, mozdonyának az első fűtve el se hangzott, hogy az mégis befűtött sokaknak és az így gerjesztett füst messze elszáll és fojtó füstje lecsap az ország minden részén, sőt a külföldön is, a hol már éreztek hasonló fojtó szagot. Hozzáértők a Panama szimptomáit ismerik föl ebben az alácspódott füstben.

A Szajna partján volt ennek a füstnek első tanyája, onnan átsapott Olaszországba, a hol megcsinálta a panaminot. Itália kék ege alól átvándorolt Németországba, a hol világra hozta a Hammerstein-botrányt. Most Ausztriát átugorva, nálunk és Romániában lép föl egyszerre. Így aztán könnyen konstatació, hogy világra szóló, nemzetközi járvány dül nálunk is, mely még csak ezután fogja nagyobb mennyiségben szedni áldozatait. A járvány pusztítása, mint külföldi példák mutatják, iszonyu lesz; egy azonban bizonyos, hogy a Bánffy-kormány lakolni fog nemcsak a maga, de elődjei bűneiért is.

Mert hát a baj gyökere a rendszerben magában rejlik, és a Miklós Gyulák erkölcsi halála nem elég a járvány megszüntetésére, magának a rendszernek kell alaposan meghalnia, úgy hogy többé fel ne támadhasson. Ha nem akar ez a halál

természetes lenni, azoknak az orvosoknak, kik a gyógyításra vállalkoztak, még az erőszakos haláltól sem szabad visszariadniok.

Hisz emberek vagyunk mindannyian, gyöngé emberek, a kik megtántorodnak és elbotlanak: a rendszer ezer csábja ejti meg őket; rájuk les és emésztő karjaiba huzza őket. Minden szereplője közéletünknek megkísértődik. Ilyenkor aztán nem elég a felháborodottat játszani, a fölött, hogy egy ügyetlenül harácsoló a saját hálójában megbukik. Az a mameluk szemforgatás csak undort kelt a közvéleményben, melylyel a mameluk-párt az elbukott Miklós esetét fogadta. És ott van la, midőn a piszkolódások minden árnyalatát kimerítették a farizeus lelkiületű honatyák, egy oly jelenet tárul föl szemük elé, a mit még ők sem hittek: a miniszterelnök, a furfangos Bánffy annak a meggyalázott Miklós Gyulának a fogatán hajtát lakására és Miklós Gyula mellé ül. Mintha csak kihívás akarna lenni, hogy lám, csak ti is így viseljétek magatokat, nem fogtok megbukni, legfeljebb felfelé.

Elég az hozzá, a lavina megindult; megindult feltartóztathatlanul. Most már nem elégzik meg egyes áldozatokkal a felzudult közvélemény, hanem végig akar söpörni az egész közéleti korrupción, akár vicinális, akár országos szemétként is van az alapja. A felszabadított szenvedélyek törnek, zuznak. A veszedelem láttára azok, a kik eddigelé csak káromkodni tudtak, most önkénytelenül is összekulcsolják a kezeiket és imádkozni tanulnak.

Közéletünk fertőzöttsége nem csupán egy forrásból fakad, nem elég a vicinális koncessziókat zár alá vetni, de a bankdirektorságok és állami bérletek, a hol még a „legtöbbet ígérő” bérlet kap ráfűtést a tulajdonos államtól, mert fűtött (3) A kik pedig se vasutban, se bankdirektorságban, se állami bérletben nem utasnak, azok hivatalra pályáznak: Az a sok zsiros sinecura, közjegyzőség, vízi- és állóloxera, meg a jó ég tudná, hogy hányféle biztosság, mind a kormány politikai szolgálatában szerzett érdemek jutalmazása, legtöbbször hallgatási díj oly status titkokért, melyeket dobrautni nem volna tanácsos; mert akkor hogyan maradna meg a kormány.

Mint egyik láncszem a másikhoz, úgy vannak a mamelukok, no meg a titkos mamelukok is egymáshoz növe. Ez utóbbi faj csak színleg ellenzéki és nival konchos nincs jussa, hát politikai zsarolásra vete-medik és kicsikarja magának azokat az előnyöket, melyeket csak egy gutxinny mameluk kaphat; — mert hát ő is hallgat.

No de hát elérkezett az ideje a nagy takarításnak, az a névsor mindenesetre közközre kerül, és az a profanum vulgus örömmel fogadja képviselőinek, hatalmasainak gyalázatát és meglátja őket pellengéren, hogy mily haszontalan komédiások voltak azok az urak, a kik folyton ígértek hetet-havat, de a fő céljuk mégis az volt, hogy a szerintök buta, megvásárolható tömeg hátán emelkedjenek.

A sok patika-engedély, a sok sza-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Orgován Gergő.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irta: Bérczy Károly.

(Folytatás)

De valamiként cigány a kapához-kaszához, azonképen bíró gazda az egyházi köztéleli funkciójához sehogy se tudott hozzátörödni.

Fűtől-fától kérdezősködött:

— Nem tudna-e kéed egy alkalmas harangozót komendálni?

Sőt egyiktől másiktól azt se állotta kérdeni:

— Illő bérért nem volna hajlandó elvadásni a vakanciában levő hivatal?

Sajna, minden kérdésére ez vala a felelet:

— Bizony, hogy hát izé . . . hogy izé . . . hogy nem!

Bíró uram e krizist úgy vélte megoldani, hogy bölcsességének feneketlen kutforrására szállva és a közszéki nyáj hasznos jólétére hivatkozva, maga elé hivatva Tüsszents Mártont. Ez a Márton olyan

félholdas szöllér volt. Egyébként nem utolsó ember a föld hátán.

Bíró uram kék zsebbeli keszkenőjét huzogatva dohányfüstös bajza szálain, eként adta az ordrét Marci szöllérnek:

— Hajja kéed, vagy lesz kéed harangozó a faluban, vagy még a'konyat előtt kiliferáljuk a vasszakját, cókját-mókját a határszélre. Ez az én szóm, most kéeden áll a választás; punktum. Idáig vót!

Márton szöllér egyet kettőt igazított a nyúttas kacabajkáján, aztán következőképp szavalt:

— Még a veréb se veszi jó néven, ha kizargatják kóccal bélelt fészkeiből. Es idáig, — istennek legyen hála, — egy Tüsszents se hordtak ki a faluból. Én se érném túl eleven fejjel ezt a szégyönt. Vagyis hogy kötélnék állok és kezelem hívségesen a Mihály arkangyalt.

Bíró gazda tüstént parulázott a falu legfrissebb sütetű belső emberével:

— Emberséges embőr kéed, az isten növebbe nagyra a magzatjait!

De Márton szöllér még nem ért az alku végire. Ujra övé lett a szó:

Csak az a kérésem bíró gazda, hogy valamiként nem jó az embernek egyedül élni, azonképen nem tisztesség a falura az egy harang. Lám, a köpeciek mennyit

gyilkolják, ölik a sziveinket, hogy ő vagy a Mihályunk. De meg nekem isten küldös kegyelmiből két kesem van, ehho' a két késho' két kötél is dukál. Már most: ha lesz két harang, lesz harangozó is. Ha nem lesz Mihályunknak pajtása: isten neki, hordjanak ki a határra!

Bíró uram tehát sarokba lett szorítva. Van is harangozó, nincs is. A gasos Márton szöllér kifogott a falu a gyvelején. Nincs más mód, hogy szaván csipve Tüsszentset, megtarthassák harangozónak, mint hogy Mihály arkangyálnak párját kerítsék. As ám, de hogyan, mikor egy néhány egérrágra protokuliumon kívül kutyafene sincs a falu vaspántos lédájában?!

Assongya Horog Noé esküdt:

— Minek itten hiába zavarni a vizet?

Menjen egy defetáció az öpörökhöl. Adjuk elő neki az ügyet, oastég a többi az ő dőga. Meglássák kéetök, hogy se a bocskorjuk talpa, sem pedig a pampulájok nem kopik hiába!

As eszme győzött Rendek kupaktanácsában. A deputáció elment a szomszéd faluban rezideáló espereshez. Es berekomendálta őket a harczabajszu főbíróhoz. A főbíró meg egy pöcsétes igazságlevelet nyomott a markukba. Azt mondta:

— Itt van a passzusuk. Mehetnek a

már elhelyezése a katedrákon, a sápadásnak uralkodóvá tétele mind hangosabban követelik az új Röntgen-féle sugarak bebocsátását a politika kuliasszái mögé, hadd lássa komédiáit a nép olyanokul, a minők valóban: a pénzért élőhaló alacsony embereknek, kiknek szájukban káromlásra változott a hazafiságnak folytonos emlegetése.

Gondoskodni kell tehát, ha a nagy takarítás munkája be lesz végezve, hogy jövőre az emberek ne csak tisztán kerüljenek be a parlamentbe, hanem hogy tisztán maradjanak abban a taposó malomban, mely eddigelé a magán becsületet is megőrlötte.

A második ezerév küszöbén legméltoőbb cselekedet lesz, ha a parlament elvégzi magán a nagy mosás munkáját, egy jó inkompatibilitási törvénnyel elejét veszi a további korrupciónak és engesztelő áldozatul maga alá temeti az egész korrupciós kormányt, melynek Bánffyék voltak eddigelé a legnagyobb mesterei.

Dulánszky Nándor dr.

A temetés.

Impozáns módon nyilvánult a közönség kegyelete és érdeklődése, melylyel a végtisz tességet megadta az egyházmegye főpásztorának.

Már nyolc óra tájban ellepte a minden rendű és rangú közönség a székesegyház és a püspöki palota előtti térséget, melyet már napokkal emellett teljesen megtisztítottak a hótól és szépen behintették sárga homokkal. Az óriási tolongásban kordont kellett húzni, mely a püspöki palota kapujától egészen a templom bejáratáig szabad utat biztosított.

A kordonon belül Vassary Gyula főkapitány, Selényi Antal biztos és Oberhammer fogalmazó 22 rendőrrel buszgólkodtak a rend fontartásában, és elismerésükre

merre akarnak. Föl is ut, le is ut. Istennek ajánlom kenteket. Ferenc, szurkálj ki a pipámat kutyateremtette, már megint tortyog benne a salavárilék vár!...

A kupaktanács, mivel irást olvasni nem igen nagyon tudott s mivel ugyis a városban voltak: elvitték az árkust egy „olcsó” fiskáriushoz, a ki ezeket olvasá föl nekik a papirosból:

— Megadatik kenteknek az engedelem, minél fogva a magyar gránicon belül irgalmas szívű, kegyes életű felebarátjaik alamisenáit addig kollektálhassák...

— Magyarán szólva koledálhassunk!... ümmögött közbe Noé esküdt.

— Tehát addig kollektálhassák, — folytatá tovább a prókátor, — a meddig egy harangra való költség ki nem futja belőle.

As előljárásság esen szörnyen megbotráncozék. Egy Rendek község kolduljon! Mit esólnának hossz Kőpecen?.. De esükbe jutott Mihály arkangyal árvasága és megnyugodva szívben lélekben, kimondták:

— Hát koledáljunk? És menten megis alakították az előljárásság kebeléből a koldus bisottságot. Kátyera Istók, Nászom Béni személyében összepördült a kösbizalom, kiknek szívökre kötötték, nehogy valamiképpen Kőpecre is beállítsanak a peráóvel. Astán az előleges koledálási költséget bírógazda

legyen mondva, hogy a rend az egész gyászszertartás alatt legkevésbé sem lett megzavarva, a mi nem épen csekély dolog, ha meg-gondoljuk, hogy a templomban és az előtte való térségen mintegy tizeszer ember szorongott.

Pont kilenc órakor, midőn a papság elvégeste a szokásos karéneket, megkondultak a székesegyház harangjai, a melynek a város többi harangjai képezték a viaszhangját és megindult a menet a gyásházat képező püspöki rezidencia felé.

A székesegyház előtt levő gáz kandellaberek gyászfátyollal voltak bevonva, hasonlóképen a sétatér háromágu lámpái, melyekben nagy lánggal vibrált a felgyújtott gáz, és a székesegyház tornyairól lelógó, majdnem földig érő fekete lobogók különös háttért képezték a szomorú menethez.

A helybeli két hadastyán-egylet, valamint a kath. legényegylet gyászfátyollal bevont lobogóval jelent meg és testületileg sorakozott a kordonon belül.

Az egyházi menetet a karingbe öltözött papnövendékek nyitották meg, utánok jött a megyebeli papság hosszú sora, páronkint haladva, lassu, méltóságjeljes komolysággal, utánok következtek az égő gyertyát vivő növendékpapok, majd a káptalan tagjai lila színű köpenykében és legvégül a funkciót teljesítő veszprémi püspök nagy kíséretével teljes egyházi ornátusban.

A holttestet magában foglaló házi kápolnába csak a szertartást végző püspök és kísérete fért el a család tagjaival és az uradalmi tisztakkal, míg a többi része a papságnak a tágas lépcsőkön és a kapualjban helyezkedett el.

Beszentelés után a kápolnában intonált „Circum dederunt” mélabus, szivszaggató dallamait a lépcsőkön álló papság vette át, a „Kegyelet” eszerei lehozták a nehéz nickel koporsót a kapualjba, a hol hat egyházmegyei pap vette át tőlük, és folytonos harangzugás közt az előbbi rendben megindult a gyászmenet a templom felé.

A koporsót egy kézi hordágy előzte meg, melyen a koszorúk voltak szép csoportosításban elhelyezve. A koszorúk szalagjai a következő feliratokat viselték:

1) „Emlékedet áldják — Adolf és Hermin”. 2) „Szeretete jeléül — Testvéred Mária”. 3) „Föltámadunk — Irma és Károly”. 4) „Áldott emléktű jó nagybácsinknak — Risa

és a többi hiteseMBER kihagyásával, igazság szerint kirótták porcióba a falu telkesgazdái között és sok okos tanácsossal bőven ellátva a két derék férfit: világgá bocsátották őket...

*

Ugorjunk át hamarjában két teljes esztendőre. Ennyi idő kellett ugyanis, míg Istók és Béni minden jóra való gunyájokból kiakadva, hazakerültek Rendekre. Istók gazda nyakában, a mándli alatt fityegett a zacskó, melyben valósággal rőfögtek a bankók. Lessz hát két harang Rendeken!

Minek toldjam-foldjam a mesét apró cseprő dolgok elsorolásával? Áttérek a punctum szálenszre. Az új harangot hazaszállították Rendekre. Biró gazda tinait érte a megtiszteltetés, hogy ők cammoghattak be májesztetikus nyugalommal a drága teherrel Rendek falu közepére. Az egész polgárság kicsődült a község új vagyonának, büszkeségének megtekintésére. A rektor egy álló hétig egyetlen gyereket nem látott az iskolába; mind a harang körül ólálkodtak az akasztófák. Sőt mi több, az nap, amelyen az új harang megérkezett a faluba, minden rántás elégett, minden krumpli kásával főtt Rendeken.

Mikor az általános bámulat valamelyest lelohadt a faluban, a kupaktanács összetült,

és Emil”. 5) „A szeretett nagybácsinak — halás öcséi: Józsi és Nándor”. 6) „Halás emlékezettel — Lajos és Margit”. 7) „A püspöki uradalmi tisztség — Felejthetetlen jó uraságának”. 8) „Hinka László és családja — Halás kegyelettel”. 9) „Dulánszky Nándor drnak — a pécsi kir. tabla”. 10) „Bécsi Lajos és családja — Rokoni legfájdalmasabb szívvel”. És még több felirat nélküli koszorú.

A koporsót a templom közepén előre elkészített díszes katafalkra helyezték, mely körül hat vastag nyers viasz gyertya égett lobogó lánggal. A nagy templom összes gyertyái égtek és a kórus egy gyászdal eléneklésével fogadta a nagy halottat.

A püspök elmondván a gyászmisét, mely körülbelül egy órát vett igénybe, következett az absolutio szertartása.

A katafalk négy sarkán négy fekete posztóval bevont szék volt elhelyezve, melyeken Troll Ferenc c. püspök, nagyprépost, Zsinkó István kanonok, Vajda Ödön zirci apát és Károly János székesfehérvári apát-kanonok ültek és egymásután elmondták az előirt absolutioikat, meghintve szentelt vízzel a koporsót. A ravatal fejénél három karoszek volt, ezeken helyezkedtek el b. Hornig veszprémi püspök, mellette a két adatló pap: Spiesz és Pozsgay kanonokok. Miután Hornig b. is elmondta az absolutiot és az oremus-t, a libera után a papság az „In paradiso te deducant” dallamára kezdett s e mellett levonult a menet az alsó kápolnába, a hol egy kézen tartott fülkébe elhelyezték a koporsót. A szokásos imák elvégzése után újra visszatértek a föld alól a templomba és Troll Ferenc megtartotta az ugynevezett Gloriosum-ot, az ünnepélyes nagymisét.

A szertartás fényét valamennyi hivatali testület emelte megjelenésével. Ott voltak: a kir. tabla, az egész helyőrség tisztikara, a pénzügyigazgatóság, a postaigazgatóság, a vármegye és a város tisztikara, az ügyvédi kamara, a városi bizottsági tagok, a helybeli összes papság és a vidéki papság soraiból a következők:

Klinger István egyetemi tanár, siklósi apát, a theologiai fakultás képviselőjében, Hepp János szabolcsi plébános, Németh Ferenc tamási plébános, Gundi Miklós sádsi plébános, Anderle József kakasdi, Wosinszky Mór szegvárdi,

hogy mire is kereszelnék az új harangot? Biró uramé az első szó:

— Mivelhogy nemcsak férfiak, hanem asszonysemélyek is vannak a faluban, és minnekutána férfiharangunk Mihály arkangyal becses személyében ugyis vagyion már: nehogy a vázonnép haragját mimagunk ellen lázitsuk, javallom, minélfogva adjunk az új harangnak asszonyi névre hasonló nevezetet!

— Jól beszél kéteők — válaszolt Kapa esküdt, — de ebből baj léssen. Mer'ha a harangnak az egyik fehérség nevét adjuk: dul-ful majd a másik. Olyan nevet találni pedig, amilyen a faluban egy se találkoznék a fehérség közt, lehetetlen állapot.

— Tudják mit, — mondá erre biró gazda — döntsön a sora. Tegyük bele valamennyiönknek a kalapját egy vesszőkosárba, akiét először kihuzom: annak a felesége nevet kapja a harang.

Ugyis lett. Biró gazdának szeméit erősen lekötötték, aztán odaállították sorsot, illetőleg kalapot húzni az urna elé.

Csudálatos! Esmég az igazság győzött. Biró gazda addig-addig válogatott a tojás sárgájával huzamos életűvé varázsolta petymegék között, ameddig rá nem talált a — sajátságára.

— Vivát Szent Borbála, dörgött a szó, — isten éltesse az új harangunkat, szent Borbálát. Vivát!...

Scharffenberger János püspöklaki, Teppert József cikói, Biró Imre abaligeti, Szabó Imre bükkösi, Kristóf József bányatelepi, Kovács Antal szakáli, Andrin Gergely keszui, Gehring Fülöp somberek, Saághy Pál agárdi, Vidák József hetvehelyi, Szemenyei Mihály regöli, Szekeres Ferenc kárászi, Fröh-wirth Géza gyulajóváncsi, Jozgits János jánosi, Novák József ozorai, Romeisz Ferenc nádasdi, Láng Kamill kisdorogi, Kiss Rezső püspök-szláslói, Mozsay Sándor szabad-sz. királyi, Ivánovits György veliskovcei, Lausch Mihály viljevői, Zsulyevits Márton bogdásai, Nagy Sándor kisasszonyfai, Gudler Pál villányi, Haragó Ferenc vókányi, Báter József rácpetrei, Kuzmics József miholjáci, Streicher Péter hógyszézi, Szautter Antal görögnyei, Streicher József németbólyi, Prantner Ferenc himesházi, Eberling Mátás babarci, Keserits Ferenc mohácsi, Proksch Ferenc ráctóti, Medgyessy Ede felsőmindszenti, Horváth István radikoveci, Márton Márton németi, Molnár Márton pellérdi, dr. Szilvási Mihály szászvári, Uhlakovits György harkanovcei, Bence István dunaföldvári, Tóth Gyula szentlőrinci, Fülöp István szigetvári, Lichtfusz Nándor fekedei plébánosok, továbbá Csernohorsky József bonyhádi, Németh Pál szigetvári, Dujmovits Zsigmond rácpetrei, Frim János olaszi, Gombárovits Pongrác baáni, Schunk Ferenc kéméndi káplánok.

Az ünnepélyes nagymise befejeztével a közönség leróván kegyelete adóját az elhunyt püspök iránt, a legnagyobb csendben szétoszlott.

A költövesek pedig falat hustak a püspök koporsója fölé és átadták az örök nyugalomnak. Mi is lezárhatjuk tehát tudósításunkat és tesszük ezt azzal az önzetlen kívánatunkkal, melyben osztozik — azt hisszük — valamennyi olvasónk, mely rövidre egybefoglalva csak annyi, hogy:

Aldás emlékére!

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Az esperes ur pedig megáldotta az éles szavu ércet és összeházasította Mihály arkangyalt Szent Barbara szüzzel. . . Ilyen se történik, csak Rendeken.

Ezeknek utána beinstallálták Tüszszents Marcit a most már definitív harangozó állásba (a haranglábak mellé) és tiszta szívvvel kívánták neki:

— Erővel egészséggel viselje a tisztet, míg csak Uristen ő szent felségének tetszeni kögyeskedik kendőt ez árnyékvilágból ki szólítani. . . Ammen! . .

Ez események lezajlása után Rendekek újra belezökkent a régi módiba. A sok rendkívüli dolgokba belefáradt kedélyek megnyugodtak és visszatértek újra az elhanyagolt ekeszarvhoz.

Mihály arkangyalis békés megadással viselte a házasság élettel járó kisebb bajokat, mik közül csak az nem volt inyére, hogy csilingelhetett, zughatott legyen az ő vasnyelvével bármikor és bármennyit, az utolsó szó mindig a vékonyszavu Borbálé volt.

De valószínűleg kitapasztalta ő harang-sága, hogy az értelmes kétlábúak között is az utolsó szó joga az asszonyt illeti: bölcs rezignációval törődött bele a változhatlan sorsba.

De az isteni gondviselés úgy rendelte, hogy Rendekek ne sokáig élvezze a világ,

Hírek.

Pécs, 1896. január hó 29.

Napirend 1896. január 30-án.

Naptár: csütörtök jan. 30. — Róm. kath.: Mártonka. — Prot.: Mártonka. — Görög-kel: (1896. jan. 18.) Athanasz. — Zsidó: Fatünnep. — Napkél 7 óra 32 perckor. — Nyugszik 4 óra 55 perckor. — Holdkél 9 óra 31 perckor. — Nyugszik reggel 10 óra 56 perckor. Holdtölte 9 óra 56 perckor reggel.

Időjárás: hőmérséklet 8 Celsius fok hideg. légnyomás 767. — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint változás nem várható.

Színház: „Telen“, új népszimű Bokor Józseftől, 3 felvonásban.

— **(Közérdekű társalgási összejövetel)** lesz f. é. febr. hó 2-án, vasárnap d. e. 10 órakor a kereskedelmi és iparkamara helyiségében, melyen nemcsak a kamarának tagjait, hanem Pécs város s az egész kamarai kerület bármely kereskedőjét vagy iparosát szívesen látják.

— **(Új dandárparancsnok.)** Egy kitűnő régi katonát, Csikós Alajos ezredest, az aradi 33 ik gyalogezred parancsnokát, ki régebb időben a pécsi helyőrség egyik legrokonzenvesebb tagja volt, a Budapesten állomásozó 61 ik dandár parancsnokává léptettek elő. Az új dandárparancsnok éppen huszonöt év óta katona s jubilemi évfordulójára kapta a dandárparancsnoki ki nevezést.

— **(Névmagyarosítás.)** Schlesinger Nándor, mohácsi illetőségű budapesti lakos vezetéknévét Salgó-ra magyarosította.

— **(A döbrökői jegyző ügye.)** Régóta vajudik Döbrököz (Tolnamegye) nagyközség jegyzőjének ügye; ki még a múlt évben felfüggesztetett állásától több rendbeli feljelentések alapján. A községi lakosok majdnem mindannyian, az előjáróság tagjainak legnagyobb része, szóval mindenki, majd az egész község állást foglalt jegyzője, Nemes Ignác ellen. Most, — mint dombovári levelezőnk jó forrásból értesül — a fegyelmi hatóság visszahelyező határozatot hozott, csupán 20 frt pénzbírsággal marasztalta el Nemes Ignác jegyzőt. Kiváncsiak vagyunk, miként fogják Nemes visszahelyezéséről szóló határozatot fogadni a döbrök-

illetőleg honibéke áldásvirágot fakasztó tavaszát

Egy szuroksetét estén két rendeki atyafi bandukolt ki a kocsmából az alvág felé. Szüregubájok alatt kurta balatka, meg egy egy kovápuska fityegett. Talán rabolni, gyilkolni mennek? Nem. A tilosba indultak őzt — cserkészni. Nagyon sok az eleven-pecsenye a köpecsi irtásban.

Tisztában vannak azzal, hogy a lopás nagy vétek. Nem is lopnának, — isten látja lelküket — ha az a portéka nem volna a — köpecieké. Senkitől mástól nem szabad orozni, de a köpeciektől való lopás apától fiura szálló kötelesség.

Ahogy a faluból kiérnek, az egyik hirtelen megállapodik s elkiáltja magát.

— Minden jótét lélek az Urat dicséri, ahun a kísértet a korela házban.

A másik odanéz és csudák csudája. világosságot lát a kunyhó apró ablakából kiszűrődni.

— Bizonyosan egy-két csalafinta ördög tért be oda huszonegyest játszani — felel aztán szivszorongva, — vagy pedig valami szegény elkárhozott lélek térült meg a más-világról! Fussunk sógor, az áldóját!

S keresztet hányva magukra, hanyatt-homlok rohantak vissza a faluba s meg se álltak, míg el nem értek a — kocsmáig.

(Vége köv.)

köcsiek, mert — mint a kedélyek állásából következtetni lehet, — alighanem újabb adatok felsorolása mellett, felebbeséssel fogják megtámadni ezen batározatot, mivel Nemes a nép rokonszenvét teljesen elvesztette, mit — sokaknak állítása szerint — tulajdonképpen az idézett elő, hogy Nemes a jegyzői hivatal vezetésére szükséges ismeretek teljes hiányában van és így a rá rótt kötelességeknek nem tud megfelelni. Nagyon valószínű tehát, mivel a nép hallani sem akar a visszahelyeztetéséről — hogy az ügy legközelebb II od foku elbírálás alá kerül.

— **(Áthelyezés.)** Beresnay János szegvárdi járásbírói aljegyző a lugosi kir. járásbíróshoz helyettesített át hasonló minőségben.

— **(Öngyilkos kocsi.)** Ferber Fülöp, gödre-szentmártoni uradalmi tiszti kocsi — mint sádsi levelezőnk írja — tegnap reggel 6 órakor az istálló mellett levő lakásában felakasztotta magát. Hogy mi vihette a szerencsétlen embert az öngyilkosságra, azt hozzátartozói még csak nem is sejtik, mert rendes anyagi körülmények közt élt s felesége is derék, szép asszony volt, kivéve boldog egyetértésben élt évek óta. Az orvosrendőri vizsgálatot Fenicy Ignác szolgabíró és Stein Fülöp járási orvos fogantositották s az öngyilkosság tényét hivatalosan konstatálták. Az öngyilkos kocsiat ma délután általános részvét mellett temették el.

— **(Lövöldöző szerelmes.)** Egy gyilkos merényletről beszólnek most Szegvárdon, melyet egy szerelmes patikus segéd követett el egy csinos szobacica ellen, a ki nem hallgatta meg forró szerelmi ajánlatait. Szeghy Sándor gyógyszerárban volt alkalmazva ez a szerelmes patikus, a ki a főnöke szobaleányát folyton szerelmével ostromolta, azonban erélyes visszautasításra talált a leány részéről. A kikoszorózott szerelmes aztán tegnap — mint levelezőnk írja — egy revolverrel rálőtt a leányra, de szerencsére csak homlokát surolta a golyó. Az erőszakos patikus segédet főnöke azonnal utnak eresztette s most a bíróság véges majd a szerelmében gyilkos merényletre vetemedt szeladonnal.

— **(Az új szentendrei püspök)** Magyarevics Jeremiás holnap (csütörtökön) teszi le ő felsége a király kezébe Bécsben a hivatalos esküt. Az eskütételnél Vlassits Gyula közoktatásügyi miniszter és Andrássy Aladár gróf magy. kir. főkamaramester fognak aszeziastálni. Az eskümintát Apór báró min. tanácsos fogja felolvasni.

— **(Szereti a börtönt.)** Valami paragrafusba ütköző dolog miatt a pécsi rendőrség bezáratta az öles termetű, lompos Bibircsók Jánost. A tagbassakadt legény nagy örömmel vette tudomásul a lecsukás tényét, s abszolút nyugalomba helyezve magát, vigan elmélkedett fűtött börtönében. Esen nyugalomból azonban csakhamar felzavartatta a rendőrkapitány, aki tudatta Bibircsókkal, hogy miután leülte a büntetést, szabad, mint a madár. Bibircsók, mikor meghallotta, hogy elmehet, azaz nem ülhet a jó meleg börtönben, legnagyobb indignációval mondta: „Mit vétettem én, hogy kizárnak börtönömből? Hisz a pécsi dutyi olyan kellemes, hogy az ember ki sem kívánczik belőle.“ — A kegyetlen rendőrség azonban nem hallgatott rá, hanem szabadon eresztette.

— **(Hogy szedte rá a cigány-asszony a harci menyecskét.)** A napokban beállit egy kurusszó, kártyavető cigányasszony Doszpod György harci gasda házába, ki azonban nem lévén otthon, annak feleségét nagy furfanggal arról bistositotta, hogy ő gazdaggá teszi; mert sok kincs van a házában, melyet azonban csak az ő segítségével szereshet meg. Először is 60 krajcárt kért egy fekete tyukra és egy fekete macs-

kára s ezeket aztán megölve, bal oldalbor-
dójukat a félser alá ásta, mert — ugy-
mond — ott fog két hét múlva a kincs fel-
vetődni. Két hét múlva ismét megjelent a
cigányasszony, kinek segítségével Dosspodné
fel akarta ázni a kincseket, de nagy ámalat-
ára a megjelölt helyen kincsek helyett egy
kis gyermeknek a kezét és egy vaslapátot
talált. Ekkor a cigányasszony assal vigasz-
tatta meg a gyanakvó asszonyt, hogy most
már felveti a kincs magát, csak előbb egy
liter asszonyvérrel kell a kis gyermek-kezet
és a vaslapátot megöntözni. A szükséges vér
beszerzésére a cigányasszony vállalkozott,
melyért 35 frtot kért Dosspodnétól, akit a
románybeli kincsek annyira csiklandostak,
hogy est az áldozatot is meghosta. Ezen esemé-
ny után néhány napra Dosspod György
kereste a pénst, de miután annak hült he-
lyét találta, kérdőre vette feleségét, ki sirva
mondotta el neki a fent leirt esetet. Dosspod
az esetről jelentést tett s a rendőrség ki is
nyomozta a kuruzsoló cigányasszonyt, kitől
sok vásznat, ruhaneműt kobostak el.

— (A vármegye huszárjának
szomorú vége.) Szegsárdról írja levele-
sünk: Prájmájer Ferenc tolnavárme-
gyei alispáni huszár tegnapelőtt délután bor-
szalmas halállal mult ki. Az alispán, Dóry
Pál, Bonyhádra küldte iratokkal, mielőtt
azonban megindult volna, előbb betért a
Hann-féle vendéglőbe, a hol egy kissé töb-
bet ivott a kelleténél. Vigan indult meg
asztán egyfogata asánkáján Bonyhád felé. A
városból kiérve, lova a verés következtében
neki tüszedett s villámgyorsan röpitette a
könnyű asánt. Nem messze az ugynevezett
„Moofai“ csárdához Prájmájer az egyensúlyt
elvesztve, kibukott a szánból, de oly szeren-
csétlenül, hogy ruhájánál fogva a szánban
fennakadt s így huzta a ló, közben közben
nagyokat rugva a szerencsétlen emberen,
kinek szemét kirugta, arcát, koponyáját s
kezét összetörte. Így vérében fekvő fél hol-
tan találta meg az utasélen egy bonyhádi
épitész, ki a haldoklót saját szánjára téve
bevitte Szegsárdra a Ferenc-kórházba, hol
íszonyu kínok között meghalt. Halálát fiatal
özvegye és öt apró árvája siratja.

— (Egy siketnéma, aki beszél
és hall.) Ma a sarki rendőr egy elkény-
szeredett, rongyos alakot kísért be a város-
házára, a hol mikor ki akarták hallgatni, a
rendőr felvilágosította a rendőrtisztviselőt,
hogy utközben arról győződött meg, misze-
rint a delikvens siket-néma.

A rendőrtisztviselő rákiáltott a siket-
némára:

— Siket maga?

Mire az egy kis gondolkozás után azt
felelte:

— Igenis, kérem, én siket-néma va-
gyok.

A derék siket-néma férfit eltoloncolták.

— (Gyászír.) Hainrikffy Ádámné,
Hainrikffy Ádám köztisztviselőben álló ura-
dalmi pénztáros neje, szül. Molnár Anna,
élete 51. évében a halotti szentségek ájtatos
felvétele után folyó hó 25 én meghalt Dom-
bováron. Temetése f. hó 28 án délelőtt 10
órákor történt meg, nagy részvét mellett.

— (Kedélyes csavargó.) A piac-
ról előállították a rendőrök Sudri Náci-
t, mi vel ott a vásároló nép között valami izgágát
csinált. Bevitték a rendőrbistoshos s míg az
az akták között foglalatzkodott, Sudri Náci
unatkosva hordosta végig szeméit a szobában
s nagyokat ásitott. A bistos egyszer csak
feléje fordul:

Sudri Náci láthatólag elsápadt s oda
szólt a rendőrnek:

— Hamar egy székot.

— Mi baja? — kérdezte megijedve a

rendőr és egyszerre két három szék is ke-
rült elő.

Sudri Náci leült az egyik székre, a
lábait gavallérosan keresztbe tette és sürü
lélegzetkaphodással válaszolt:

— El vagyok egy kicsit fáradva.

— (Eltűnt cigányleány.) Ka-
lányos Róza, egy fiatal, egerszegi szüle-
tésű cigány leányt keres most a rendőrség.
Nevezett már napok óta buskomorságban
szenvedett s hozzátartozói előtt mindig azt
emlegette, hogy szeretne meghalni. Tegnep-
előtt aztán szó nélkül eltűnt lakásáról és
még ma sem tért vissza. Mivel nem lehe-
tetlen, hogy az eltűnt leány valahol öngyil-
kossá lett, azért kutatja a rendőrség, ha
talán nyomára akadna. Az eltűnt leány 16
éves, fekete szemű, kerek arcú, fekete haju,
karcsu termetű volt s bal lábán egy seb-
forradás képezi különös ismertető jelét.

— (Lélekkufárok kezei között.)
Egy alig tizennégyéves kis parasztleány ügyé-
ben vizsgált ma Kovács rendőrbiztos. És
ez a vizsgálat sok olyan szenny és erkölcs-
telen adatot derített ki holmi titkos lélek-
kufárok ellen, a mi miatt bizonyára a bün-
tető bírósággal gyűlik meg a baja. A ut
Marinak hívják a fiatal leányt, a ki bonyhádi
születésű s tegnapelőtt Bonyhádról a szülei
házából bejött Pécsre itt akarván szolgálatot
keresni. Az uton hozzá csatlakozott Cséh
József bonyhádi suhanc s ez rábeszélte, hogy
bizza magát az ő kalauzolására. A leány
engedett a szép szónak s a suhanc aztán
bekalauzolta egy kocsmába, hol festett képű
leányok társaságában szoktak borozni a hozzá
hasonló legények. A mi aztán ott történt a
gyerekleánnyal, az már az erkölcsiség ro-
vására le nem írható s felkelti a megvetést
az emberi testbe rejtett állatiassággal szem-
ben. A lélekkufárok körtaei közül a szegény
leány szűkös utján tudott csak menekülni, s
éjnek évadján járkált sirva az utcákon, míg
végre a rendőrorjárat rábukkant és bevitte
az őrszobába. Ma aztán kihallgatták s az
egész lelketlen esetről felvett jegyzőkönyvet
átteszik a bírósághoz.

— (Meggzőkötött kőműveslegény.)
Kozler Mihály, kaposvári kőműveslegény
a napokban összetűzésbe jött a közcsend-
del, a mennyiben éjnek idején óriási patá-
liát csapott az utcákon s az őt csendre intő
éjjeli őrknek is ellenszegült. Ezért a ka-
posvári főszolgabíró elítélte közcsend elleni
kihágás miatt két napi fogságra, a mi elől
azonban a hősiesség lelkű kőműveslegény meg-
szökött. Most a pécsi rendőrség is keresi,
hogy ha talán ide menekült, kinyomozza
tartózkodási helyét és visszavitesse Kapos-
várra a ráért büntetés kiállása céljából.

— (A két János.) Lengyel Já-
nos nyárádi és Köblös János nagykaposi
napszamosokat keresi most a pécsi rendőrség.
A két János, már tudniillik Lengyel és Köb-
lős János, nem is ismerik egymást, de hogy
mégis így egymás mellé kerültek, oka az,
hogy mindketten rossz fát tettek a tűzre,
lerészegedvén egy korcsmában s aztán a
bortól támadt virtusokban ellene szegülvén
a rendőrségnek. Ezért aztán birságot sóztak
a nyakukba, a mit ha le nem fizetnek, le
kell ülniök. Igen ám, de a büntetés elől
megszökött mindakettő, s most már a rend-
őrség keresi őket, hogy ha elfogja, be tegye
a két Jánost egy pár napra a kóterba.

— (Uj találmány.) Stefán Kál-
mán csáktornyai mérnök hosszabb kísérle-
tezés után egy eredeti szerkezetű léghajót
konstruált, melynek előnye az eddig feltalált
efféle felazálló hajókkal szemben az, hogy
nem légaseszszel, hanem uj találmányu mele-
gitett levegővel töltik meg; hogy tűzveszélye
nagyon kismérvű s hogy hordereje tetemesen
nagyobb, mint a mekkorával az eddigi be-
mutatott ily ballonok rendelkeznek. Talál-

mányát a legilletékesebb helyeken, ugy
Budapesten, mint Bécsben a legteljesebb
elismeréssel fogadták; az eszrodéves országos
kiállítási bizottság megengedte neki, hogy a
felszerelt léggömbbel a kiállítás tartama alatt
léghajózási mutatványokat eszközölhessen.
200—400 méter magasságra fogja föl szállí-
tani a kíváncsiakat, kik bizonyára ritka
élményben fognak részesülni ama egyszerű
perspektiva által, melyet a nagy magasság-
ból a mélyen alant elterülő világáros s
tündéralkotás a közönségnek nyujtani fog.
A kivitel merészségét még inkább méltatjuk,
ha tudjuk, hogy a párisi világkiállítás csoda-
alkotása, az Eifel torony csak 300 méter
magasságra segítette föl a látogatókat, e
léghajóval még 400 méter magasságot is fo-
gunk elérhetni, anélkül, hogy a mászás le-
hangoló fáradozmai a magasságban nyujtott
gyönyört csak parányi mértékben is csökken-
tenék. A léghajó, melynek hajójában a
dispositiók szerint 18 személy fog a legna-
nagyobb kényelemmel egyszerre helyet fog-
lalhatni, bizonyára egyik legérdekesebb válla-
lata lesz az országos kiállításnak.

— (Jóváhagyott alapszabályok.)
A nádasdi róm. kath. ifjúsági egyesület alap-
szabályait a belügyminiszter jóváhagyta.

— (Takarékpénztári közgyű-
lés.) A magocsvideki takarékpénztár rész-
vénytársaság VII. évi rendes közgyűlést
jövő hó 12 én tartja meg. A közgyűlésen
megválasztják az elnököt, az igazgatóság és
felügyelő bizottság jelentése után következik
a mérleg előterjesztése, majd vezérigazgató
és igazgatósági, azonkívül felügyelő bizottsági
tagok választása. A pénzügyi mérlege a
következő: vagyon 401,554 frt 49 kr, teher
396,712 frt 39 kr; tiszta nyeresemény 4842
frt 10 kr. A tiszta nyereseményből részvé-
nyenként 3 frt osztalékot ad tagjainak az
intézet.

— (A hét sváb.) Hét harcias bor-
bélylegénynek a története ez, akik tegnap
igen vidámak, igen borosak s ennél fogva
igen lármások voltak. Heten egybefogózva
haladtak az utcán este s énekelték az ő da-
laikat. A dal tudvalevőleg szép dolog, de
nem az utcára való s nem kell egyszerre
hét figarót reáereszteni, akik ugy bömbölnek,
mint a bengáliai tigris, amely, mint a Mik-
száth siket kovácsa mondja, a halottakat a
sirukból kiássa. Így gondolkozott egy rendőr
is s föl szólította a gárdát, amely ép a Léni
szőke hajának szépségeit ecsetelte volna, hogy
hagyják ezt abba. A hét figaró erre meg-
haragudott. Hát kik ők s mik ők, hogy ve-
lők valaki így mer beszélni s ki és mi vol-
taképen az a valaki. No és ily módon közre-
fogták lármázva a rendőrt. Nem lehetett mást
tenni, a rendőr elövette a sipját s belefutt.
A rézfüttyülő hangja csodálatos hatással volt
a hét hősré. Heten hétfelé szaladtak s nem
is lehetett őket megfogni. Ma aztán megke-
rültek. A rendőrség jelentést tett ellenük a
bíróságnál.

— (A dulásról és a fulásról.)
Bemegy egy ember a kapitányhoz, bemegy
egy másik ember is a kapitányhoz s akkor
azt mondja az egyik ember a másik ember-
ről a kapitánynak:

— Hát kéröm, ezt lehetetlen kiállni.

— Mit?

— Hát mindig dul, ful.

Azt mondja a másik ember:

— Én dulok, fulok?

— Te hát.

— Hát aztán?

— Hát én tüllem dulhatnál, fulhatnál,
de mindig azt dulod, fulod, hogy én dulok,
fulok rád, oszt akkor rullam dulsz, fulsz.

— Hát mit dultam, fultam én kendről?

— kérdezi megint amaz.
— No igen — mondja a kapitány is.
Hát mit dult, fult kendről ez az ember?

— Mit? — mondja a panaszos. — Azt dulta, fulta, hogy akkor csókolja meg a feleségemet, amikor akarja.

— No ember — fordul a vádlotthoz a kapitány — Erre feleljen.

Azt mondja amas könnyedén:

— Hát hiszen azt be is tanusíthatom.

— Hát még mindig mondod? — kérdezi amas.

— Mondom hát.

— No akkor én elmék — felelt csöndesen az első ember a körülkefélvén a kalapját a könyökével, kiindult az ajtón.

— **(Tűzoltó-bál Szászváron.)** A szászvári önkéntes tűzoltó-egylet jövő hó 2-án a nagyvendéglőben sártkörű táncestélyt rendez. Belépti díj 50 kr. Felülfizetések közzététel fogadtatnak.

— **(Emberfej, mint direkción.)**

Poreiner Ferenc valamikor a császárt szolgálván, járatos a katonai kommandóban. Ezt a jártasságát az éjjel egy pályautcai kocsmában oly mód akarta beigazolni, hogy felkapta az előtte álló üres boros üveget s elkiáltotta magát: „Direkción a fejed, Jenő komám!” És kirepült a boros üveg a kezéből, egyenesen a Borosi Jenő fejéhez, s darabokra törvén azon, betörte a csendesen iddógáló legény fejét is. Hogy verekedés nem lett a dologból, az csak annak tulajdonítható, hogy Poreiner Ferenc megugrott a kocsmából. A beütött fej tulajdonosa feljelentette a bíróságnál.

— **(A vegyes házasságok megáldása.)** Lapunk tegnapi számában közöltük a szegvárdi izr. hitközség határozatát, melyet a pécsi izr. hitközségnek a vegyes házasságok megáldását tárgyazó átiratára hozott s a mely szerint a szegvárdi

hitközség a testület komolyságával gával összeférhetlenné mondta ki, hogy az egyszerű óhaj tartalmazó pécsi átirat fölött érdemileg határosson. Hogy azonban a szegvárdi hitközség véleményét nem osztja az ország valamennyi izr. hitközsége, arról fényes tanúságot tesznek a verseci és a szentesi hitközségeknek a pécsi átiratra hozott határozatai.

A verseci izr. hitközség határozata következő: „Azon álláspontból kiindulva, hogy vallásunk valódi szelleme az állam fennhatóságának feltétlen elismerését megkívánja, hitközségünk képpétele azon nézetben van, hogy a mit az állam szentesít, azt egyházunk is szentesítheti, sőt szentesítse; miértis elhatározza, hogy vegyes házasságok kívánatra egyhásiilag megáldandók. Ha az itteni rabbi ezen áldást megtagadná, a mindenkor elnökség belátása szerint intézkedik, hogy a megáldás más rabbi vagy más arra hivatott személy által meg ejtessék.”

A szentesi izr. hitközség határozata következőképen hangzik: „Tekintettel arra, hogy a szentesi izr. hitközség a legregibb időktől kezdve ismeretes volt tiszta hazafiságáról, hogy ezen hitközség a haladó kor liberális eszméit mindenkor örömmel és legmelegebben üdvözölte, magáévá tette, felkarolta, a lehető legmesszebb menő intézkedéseket megtette a nemes és üdvös eszmék terjesztésére; ennél fogva es alkalommal is kedves köteleességet teljesít, ha a Budapesten tartott rabbi kongresszus határozatát magáévá nem téve a vegyes házasságra lépőket egyhási áldásban részesíteni elhatározza. Dr. Rosenberg Sándor aradi főrabbinak, ki egyedül tette magáévá a liberális eszmét, bizalom és jegyzőkönyvi

köszönet szavaztatott. Miről Dr. Rosenberg Sándor aradi főrabbi értesített.”

Véleményünk szerint az ily határozatok sokkal inkább felelnek meg az illető testületek komolyságának, mint a szegvárdi hitközségnek a kérdés érdemét megkerülő határozata.

— **(Hímen táblájáról.)** A pécsvárosi anyakönyvi hivatal házasulandók hirdetői táblájára a múlt csütörtök óta a következő új jegyespárok nevei függesztettek ki:

Hevel József ág. ev., Pécs — Herness Regina, róm. kath., Pécs;

Pilári József, róm. kath., Felsőmindesent — Khul Anna, róm. kath., Godisa;

Vincellér János, róm. kath., Pécs — Márki Muzália, róm. kath., Pécs;

ifj. Márkus Antal, róm. kath., Pécs — Müller Margit, róm. kath., Pécs;

Almási János, róm. kath., Pécs — Szemes Anna, róm. kath., Pécs;

Szalai Mihály, róm. kath., Pécs — Illés Katalin, róm. kath., Pécs;

Wolf György, róm. kath., Pécs — Ösv. Heinricher Józsefné szül. Pfeiffer Jozefa, róm. kath., Pécs;

Háry Lajos, róm. kath., Pécs — Haeckl Borbála, róm. kath., Pécs;

Ackermann József Károly, róm. kath., Szóked — Bachuss Anna, róm. kath., Szóked;

Slégli Ferenc, róm. kath., Értény — Lehócky Erzsébet, róm. kath., Értény;

Dóner Sámuel Mihály, róm. kath., Zombor — Weiss Anna, róm. kath., Zombor.

— **(Állami iskola — a más pénz.)** A közoktatási kormány tudvalevőleg Mohácson állami polgári fiú- és leányiskolát állított, persze a várostól ezért 50.000 forintot

— Ó, az egészen az ön dolga, édes Helén.

— Alkalmasint okosan fogok cselekedni, ha beleegyezésemet adom. Tanneguy ur nagyon tekintélyes ember... Ez a vadászat, melyre minket meghitt, csakélység ugyan, kétségkívül; de jobbat hamarjában nem gondolhatott ki... És aztán ez a kedveskedés... mind érettem történt!

— Ej, hát hiszi ezt ön?

— Hiszen nyilván látható.

— Mi több, kedves Helén, ő a Cecilia közbenjárását is kikérte.

— Szóval, önök őt pártfogásukba vették, önök legjobb barátaim. Hát én mit tegyek önökért, uram?

— Beszéljünk komolyan, Helén. — Ön tökéletesen szabad...

— Ó, nem, én nem vagyok szabad! Ó, mily szerencsétlenek vagyunk mi, szegény özvegy asszonyok! Nem hagynak nekünk nyugtot, míg újra férjhez nem megyünk... Legjobbunk tartom, ha rögtön végezzük...

— De hiszen senki sem erőlteti önt.

— Nos, ön éppen abban a pillanatban mondja ezt nekem, midőn abban fáradozik, hogy elveszítsem szabadságomat! Az egész világ ellenem szövetkezik... kivéve Gyula urat. Ó az, a ki legkevésbé gyötör engem. De ha már csakugyan férjhez kell mennünk, ám menjünk férjhez... E szerint tisztában volnánk a dologgal, kedves gróf. Jelentse Savarése urnak, hogy... megadtam magamat... És ő minden aggodalom nélkül megtarthatja Gyula urat barátjául.

Helén tova akart futni.

— Báróné, — szóló Károly, megfogva a kezét.

— Édes Helén, hallgasson meg engem!

Sirac bárónét; legyen szives engem megbizni, hogy nevében megkérjem a kezét.

— Ó, ezer köszönet, gróf ur! — felelé Savarése, a legnagyobb hála kifejezésével. — Ha ő beleegyesik, akkor ön a legboldogabb emberré tett engem.

Egy ideig követte szemével Fontenèves gróft, a ki rögtön távozott, hogy a magára vállalt küldetésnek eleget tegyen.

— Bolond ügybe keveredtem, — gondolta magában Savarése, midőn tapasztalta, hogy csupán fél diadalt aratott s hogy ő maga lett ravasságának első áldozata, csak azért, hogy ne kelljen megverekednie. — Én vegyem nőül a bárónét?... Nem, soha!... És mégis, ha ő igent mond... Es komoly dolog, mert a gróf az én nevemben lépett föl... No, de ki tudja, talán lesz olyan jólelkű, hogy kosarat ad.

bekefélt. De ez nem volt elég, mert most szeptemberben csak úgy volt hajlandó egyszerre három osztályt megnyitni, ha a város további 3500 frtot fizet a felszerelésekre. A mohácsiak aláírás útján est az összeget is összehozták, de az aláírt összegből mintegy 250 frt nem folyt be. Most a város a mohácsi nőegylethes fordult asszal a kérelemmel, hogy a 250 frtot a saját tőkéjéből fedezze, sőt a polgári iskola igazgatósága egy harmonium beszerzéséhez szükséges 400 frt megaszavazásáért szintén a jótékony nőegyletnél kopogtatott. Holnap tart e tárgyban közgyűlést a nőegylet, a melyen eldől, hogy a szennyvedő emberiség nyomorának enyhítésére összegyűjtött pénzből jut-e a szegény államnak segély iskolái fenntartására.

— (A Dalárda estélye,) melyet a megyés püspök halála miatt a mult szombatról a rendezőség elhalasztott, jövő hétfőn, február 3-án lesz a „Hattyu“ összes termében.

Művészet, irodalom.

○ Rip-Rip. Tegnap gyéren látogatott nézőtér előtt adták Planquettének ezt a bájos zenéjű operettjét meglehetősen sikerült előadásban. Különösen kiemelendő Kiss Pista, a ki a címszerepet pompásan énekelte s a második és harmadik felvonásban valódi drámai erővel játszott is. Juhász Ilka Lisbet-Alice szerepében a tőle megszokott finom nőanszirozással énekelt, de hangja ez estén feltűnően gyenge volt, a mi Kiss Pista erőteljes baritonja mellett csak még inkább feltűnő volt. Hevesi Janka jól festett mint a kékhegyek tündére. Follinus (Van der

Bildt), Bolgár (Derrik) és Bognár (Nick) képviselték a darabban a komikus elemet és e feladatuknak derekasan meg is feleltek. Dicsőretek kell megemlékeznünk még a darab kiállításáról s különösen a második felvonásbeli díszletekről, a melyek bármely nagyvárosi színpadon is hatást keltenének.

Törvényszék.

§ Fialat betörő. Egy fiatal, alig tizenhétéves gyerek felett mondott tegnap a pécsi kir. törvényszék ítéletet. Rosinger Ádámnak hívják a fiatal bűnöst, a ki lopás bűntettével vádolva állt a kir. törvényszék előtt és töredelmesen ismerte be, hogy Rosenthal Mór kisbudméri fűszerkereskedő boltjába 1894. évi december 29 én azonképpen, hogy a boltajtót, az azon lévő ablakon benyulva kinyitotta, behatolt és a boiti kasszából 6 frt 16 krt ellopott. A csendőrök azonban még jókor elfogták úgy, hogy a lopott pénzből csak 1 frt 46 krt költhetett el, még pedig élelmi szerekre és nyalánkságokra, mert a mint vallotta, éhes volt s egy pár jó napot akart magának csinálni. A kir. törvényszék a fiatal bűnöst — saját beismerése alapján — hat havi börtönre ítélte, enyhítő körülményül véve beismerő, töredelmes vallomását, fiatal korát és azt, hogy a kár nagy részben megtérült. Az ítéletben a kir. ügyész megnyugodott, míg a sirva fakadt fiatal bűnösnek apját is megkérdezték, hogy sokalja-e a fiára mért büntetést. Az apa azonban nem sokalta s mert maga az elítélt gyerek sem appellált, az ítélet jogerőssé vált és a fiatal bűnöst nyomban átadták a kir.

ügyésznek, hogy a rá mért hat hónapi börtönt leülje, a mi bizonyára hasznára lesz s visszariasztja, hogy máskor is nem egyes uton akarjon magának egy pár görbe napot csinálni.

§ A jó szomszédok. Egy nagy, durva kinézésű paraszt ember állott tegnap délelőtt vádlotként a pécsi kir. törvényszék büntető bírósága előtt. A panaszos meg egy vékony, beteges, nyomorék kis ember volt, kinek teste a gerinc-sorvadás rángatózó tüneteit mutatta. Eckhardt Antal a vádlott; Ottó József a panaszos. Mindketten somogyi lakosok és szomszédok. Ebből következik tehát, hogy folytonos ellenségeskedésben éltek egymással s a vége az lett, hogy Eckhardt Antal egy szép napon rátámadt Ottó Józsefre, a földre teperte és egy vaslapáttal elhegedülte rajta a huszonötöt. A jó szomszédok ügyében már egyszer tartott végtárgyalást a kir. törvényszék; de az ellenkező orvosi vélemények folytán a kir. ítélőtábla az ítéletet feloldotta és az orvosi iratokat az igazságügyi tanács felülvizsgálata alá bocsájtotta. Ennek véleménye alapján tegnap aztán könnyű testi sértés vétsége miatt tartotta meg a kir. törvényszék Eckhardt Antal ellen a végtárgyalást s elítélte két napi fogházra és 5 forint pénzbüntetésre. Az ítéletet azonban vádlott súlyosnak találta s megfélebbelte azt. De felebezt a kir. ügyész is, mert ő meg — enyhének véli az ítéletet. S így most a kir. tábla fog határozni a jó szomszédok ügyében.

§ Egy bál előzményei. Nuszgeber Jánosné nem épen fiatal menyecske ugyan, de azért még a harmadévi farsangon bálba akart menni. Fel is öltözött s hogy az utat minél rövidebbre szabja, Payer János dárda lakos kertjén ment keresztül. A gazda ezt látva, haragra lobbant és egy kövel meg-

IX.

Sirac báróné közeledett Gyulához és Ceciliához a nélkül azonban, hogy rögtön utolérte volna őket. Nyilván láthatólag neheztelt Gyulára s nem akart többé vele beszédbe ereszkedni. Talán remélte, hogy e fiatal ember bocsánatot fog tőle kérni s följajánlja neki a fogoly-madarat, a duzzogás emez ártatlan okozóját. El is kezdett virágot szakgatni, nem tavol Gyulától, vidám dalt dudolva, hogy a fiatal ember figyelmét magára vonja. De Gyula bizony rá sem ügyelt és így kacérsága kárba veszett.

Kárba . . . tükéletesen. Fontenèves gróf, mielőtt a bárónéhoz közeledett volna, nem állhatta meg, hogy el ne ismerje magában, mily szép ez a fiatal asszony. Visszaemlékezett Ceciliának minden szavára, mely szerint Savaréze azért sürögget annyira Chanterive ben, mert kétségkívül házassági cél lebeg a szeme előtt.

Károly egy pillanatra sem gondolta volna, hogy Cecilia egyetértően Savaréze zel s hogy ennek vétkes szenvedélyét a komoly, tisztességes cél immár háttérbe szorította. Ez az egyetértés lehetetlennek tűnt fel. A grófné folyvást férje közelében élt és soha sem találkozott Tanneguy urral. Gyanítani sem lehetett józan észszel, hogy ők összebeszéltek volna.

A mire Károly gondolt, az unokaöccsének a jövője volt.

A báróné, a ki szép és gazdag volt, nem rossz házasság lett volna ő reá nézve. Csak hogy Gyula még fiatal volt és semmi szin alatt nem akart megházasodni. A kissé fecsegő fiatalember elmondta unokabátyjának

is az Evilával kötött viszonyát és azt: mily szerencsés az reá nézve, hogy e leányka háztartása neki nem kerül többé két frank és ötven sous-nál. Károly nem is tett semmi ellenvetést az özvegy férjhezmenetel ellen, mert tudta, hogy Gyula nem akarja magát a házasság bilincseivel lekötöni.

— Kedves Helén, — mondá a gróf, — egy fontos titkot akarok önnek közölni. Éppen most váltam meg Savaréze urtól, a kivel hosszasan értekeztem . . .

— Ő szeret, imád engem, nemde? — vágott közbe a fiatal özvegy enyelegve. Aztán kérdezé:

— Hosszasan értekezett? Tehát nem vadászgat? E szerint, ugy-e, nem is gondol többé ígéreterre?

— Én nem tudom, hogy mit ígért önnek, asszonyom. Én csak annyit mondhatok, hogy ő küldött engem ide, kedves Helén, hogy az ő nevében, mint kérő lépjek föl önnek.

— Nőül akar venni! És ön ezt nekem csak úgy közönbösen mondja, a nélkül, hogy előre „vigyázz!“-t kiáltana.

— Ha a báróné úgy akarja, nemet fogunk neki mondani. Azonban, először kissé meg kell beszélünk a dolgot.

— Ó, kétségkívül. Én nem utasítom őt feltétlenül vissza. S először is, fogadja hálámat, kedves gróf. Ah, Savaréze ur! . . . Tanneguy, nemde? . . . Gyönyörű név! . . . Az enyémnek, igaz, némi hangzatosága is van, mivelhogy báróné vagyok. De hát sokáig voltam az. A nők szeretik a változatosságot . . . csekélységekben, hisz ez önkényt érthető. Én azt már tudtam, hogy Savaréze ur engem imád. Ő sorompóba lép, hogy megnyerje a kezemet . . . Nos, mi marad hátra? Én nem gördithetek akadályt az útjába. Mit tanácsol ön?

dobta a bálba készülő menyecskét s a mellett, mikor az lármát ütött, az összecsdült szomszédok előtt becsületét sértő szavakkal illette. Az asszony mindazonáltal elment a bálba; hanem másnap beteg lett s a gyógyító „khirurgus“ véleménye szerint a kődobástól fájdult meg a feje. Büntető per lett astán a bál emez előzményéből s a per iratai az igazságügyi orvosi tanácsnál is fentjártak, a hol azonban azt véleményezték, hogy a kődobás semmi összefüggésben sem állt az asszony betegségével. Tehát a testi sértés vádja így elesett s csak becsületsértés címén vonta ma a kir. törvényszék kérdőre Payer Istvánt, s beigazoltak vevén a vádat; ezért vádlottat 50 frt pénzbüntetésre, esetleg 5 napi fogságra ítélte. A mit azonban még se meg nem fizet, se le nem ül a vádlott, mert az ítéletet megfélebbizte. De felebbizett terhére a kir. ügyész is.

§ Magyar-német barátság. Sulyos testi sértés büntetével vádolva állott tegnapelőtt a kir. törvényszék büntető osztálya előtt két hosszuhetényi német ember, Kanter János és Gundl Márton, a kik Török János hosszuhetényi lakost a hirdi határban elverték s astán ott hagyták az árokban verbefagyva. A tett előzménye pedig az volt, hogy Török János is, meg a vádlottak is, egy csomó társukkal Hirden Krajcár János kocmájában mulattak s már itt is bele akart kötni a magyarokba a két „német.“ E szándékukat astán este az uton végre is hajtották, a kocsin hazafelé igyekvő Törököt elvervén alaposan. Ügyükben már egyszer volt végtárgyalás, de több fontos tanu kihallgatása végett el lett napolva. Tegnapelőtt astán Bagó János hosszuhetényi községi bíró és Kiss János községi esküdt vallomásaival beigazoltatott, hogy a két vádlott a csendőrségnél egymásra vallott s így a tett elkövetését beismerte; dr. Nárai Pál pécsváradai körorvos pedig azt igazolta be, hogy Kanter János 50 forintot ígért, ha a megvert Török nem jelenti fel s hogy később mindkét vádlott felesége nála járt a lever ember hogyléte felől tudakozódni. Ezek alapján a kir. törvényszék Kanter János és Gundl Márton bűnösségét beigazolva látván, őket a sok enyhítő körülmény tekintetbevételével 2—2 havi fogházra és 10—10 frt pénzbüntetésre, esetleg még 1—1 napi fogházra ítélte. Vádlottak felebbiztek; de felebbizett a kir. ügyész is sulyosításért. Érdekes, hogy a két vádlott körülbelül egy óra mulva bekereskedett a törvényszék elé s ott vissza akarták vonni a felebbizést. Nyilván érezték bűnösségüket; de az eső után köpönyegként jött megmondolásból eredt visszacsivásnak nem adott helyet a törvényszék.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése jan. hó 29-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai ülés első szónoka Olay Lajos volt, a ki fölhívta a kormányt, miután az újságokban ő is megnevezetetik, mint vasuti engedélyes, — rendelje el a vizsgálatot, mert nem tűrheti, hogy személyét piszkos üzelmekkel gyanúsítsák. (Tetszés balfelől.)

Szilágyi Dezső elnök konstatálja, hogy a Házban senki se használta a „piszkos üzelmek“ szót.

Daniel Ernő kereskedelmi miniszter a régi koncessziók megvizsgálását fölsílegesenek tartja.

Baross Béni a koncessziók védelmére kél, (neki van legtöbb. Szerk.) ennél fogva nem fogadja el Csáky javaslatát.

Horánszky Nándor, Vajay István és Csáky Albin gróf pártolják Bartha javaslatát.

Erdély Sándor Szalay Károlynak fellevélve azt mondta, hogy ha lesznek bűnvádi

adatok, az ügyesség ugyis megindítja a vizsgálatot.

Szalay Károly siet kijelenteni, hogy igenis azóta meggyőződött róla, hogy az ügyesség már megindította a vizsgálatot, tehát javaslatát visszavonja.

Horváth Gyula pártolja ugy a Csáky, mint Bartha javaslatát.

Hock János hasonlóképpen vélekedik; egyben erélyesen követeli a koncessziók megvizsgálását. Hadd lássuk — ugymond — ugy a kormánypárton, mint az ellenzéken a bűnösöket. Élesen elítéli a Miklós elleni kegyetlen hajszát a kormány részéről, mely tulajdonképpen hibás Miklóssal együtt.

Elnök ezután a vitát bekezesztette. Szünet után Percel Dezső belügyminiszter beszélt.

Holnap következnek a záróbeszédék és valószínűleg névszerint való szavazás.

TÁVIRATOK.

Jó gyomru miniszter. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Przemysl-ből érdekes nyilatkozatát közlik Badeni osztrák miniszterelnöknek, a ki átutaztában meglátogatta Galgóczy tábornokot és várparancsnokot, a kinek a többi közt a következőket mondta: „Három hónap óta annyi gorombaságot dugtam zsebemre, a mennyit születésem óta nem hallottam. Ezt azonban fel sem veszem. Jó gyomrom van és igen sokat megemészték. (Bánfynak százszor különb van.)

Makacs primadonna. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Jauner bécsi színigazgató és Kopácsy Julia művész nő közt fenforgó ügy új és érdekes stádiumba lépett. Kopácsy asszony ugyanis szerződésének lejártá előtt külföldre szándékozik menni. Szerződészegés esetén azonban tartoznék tizezer frt birságot fizetni, a mit a művész nő vonakodik teljesíteni. Tegnapi Jauner igazgató ügyvéde kijelentette Kopácsy asszony előtt, hogy az igazgató a külföldre való utazást semmi szín

alatt nem engedi meg, míg a kikötött tizezer forintot bírói kézbe le nem teszi. Minthogy Kopácsy asszony, mint magyar nő, osztrák törvények szerint külföldinek tekintendő és így távozása esetén Jauner igazgatónak joga van tőle a kauciót követelni. Ha tehát erre a művész nő nem hajlandó, akkor el lehet készülni arra, hogy az igazgató meg fogja gátolni külföldre való utazását.

— Dementi. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mint a londoni Reuter-ügynökség értesül, az orosz flotta készülődéseiről és Törökország fölösztásáról szóló hírek teljesen alaptalanok. A helyzet Törökországra nézve változatlan és a hatalmak igyekeznek a statusquo fontartására.

Farsangi naptár.

Január 30.: Vörös kereszt egyesület tancestélye Dombóvárrott a „Koroná“-ban.

Január 31.: A dombóvári társaskör tancestélye.

Február 1.: A tornaegyesület jelmezestélye a Vigadóban. — Az orsz. vörös kereszt-egyesület pécsi fiókjának álarcos bálja a Hattyuban. — Vasuti munkások táncmulatása a Scholtz-féle sörházban. — A társaskör tancestélye Siklóson a Pelikánban. — A szentlőrinci önkéntes tűzoltó-egyesület bálja. — Tűzoltók bálja Sásdon.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó

Hirdetések.

Egy ház

a belvárosban utcai kert térrel, mely házhelynek is alkalmas, szabad kézből eladó.

Cim a kiadóhivatalban.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palacska az itt levő szalaggal (vörös fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-
féle

valódi tisztított

MÄJOLAJ

(törvényesen védett csomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL

BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősitését, a test sulyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárában.

Pécsen kapható: Sipőcz István, Zeiga László, Erreth János és az Irgalmasok gyógyszerárában; Reeh Vilmos, Spitzner fia, Közeli János kereskedésében.

Főraktár és föléárutítás az osztrák-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, BÉCS,
III/3. Heumarkt 3.

Utánzatok hatóságilag nyomoztatnak.

A legszebb

meghívók,

tánczrendek,

eljegyzési,

esketési és

látogató jegyek

készítettnek

T a i z s J ó z s e f

könyvnyomdájában

P é c s e t t,

Mária- és megye-utcza sarkán.